

[Westermann.]

$\frac{1}{3}$ af, hvad det var under Kystartilleriet, og man allerede den Gang ikke var i Stand til at foretage nogen Fornyelse af det paa dette Tidspunkt allerede ret forældede Materiel, vil man forstaa, at man staar endnu langt daarligere i dette Øjeblik.

Der er ikke mindst under de nuværende Forhold Grund til at fremhæve Kystdefensionens Betydning, ogsaa under Hensyn til, at man paa Nedrustningskonferencen — jeg kan sige som et af de faa positive Resultater af den — er kommet til, at vil man Fred, bør man styrke de defensive Vaaben. Kystdefensionen, de store svære Kanoner, der staar fast paa et Fort, maa man have Lov til at betegne som et rent defensivt Vaaben, der ikke kan bruges i Offensiven. Derfor bør man styrke den, i hvert Fald opretholde den, idet den virkelig er af Betydning for Landets Forsvar.

Ikke mindst saaledes som Søværnet ligger i Øjeblikket, hvor Artilleriskibene ikke er holdt i kampdygtig Stand, har Flaadens lettere Styrker intet andet at falde tilbage paa end Kystbefæstningen. Derfor bør denne holdes i en saadan Stand, at den kan yde det, man med Rimelighed kan vente af den. Men der findes ved Kystdefensionen for mange fuldt tjenstdygtige Kanoners Vedkommende — jeg har ikke Lov til her ved et offentligt Møde at give nærmere Oplysninger om det —, men der findes for manges Vedkommende overhovedet ikke Ammunition, hverken Krudt eller Projektiler. Der findes saa store Mangler, saavel hvad Personellets Uddannelse som hvad dets Antal angaar, at Kystdefensionen overhovedet ikke kan yde det, man med Rette maa forlange af Kystflaaden, ikke mindst i den Tilstand, Kystflaaden ligger i i Øjeblikket.

Jeg har omtalt, at vi ikke har de Skibe, og at vi ikke i en overskuelig Aarrække vil faa de Skibe, Loven forudsætter. Jeg har omtalt Mangelen paa Personel til at bemande de Skibe, vi har, jeg har nævnt, at der er en mangelfuld Uddannelse, en Uddannelse, som ikke er tilstrækkelig til Betjening af de Vaaben, som findes i Skibene, og at der er Mangel paa Ammunition. Men jeg siger samtidig, at der er mange andre Ting, som ikke kan fremføres her. Jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister at lade undersøge disse Forhold og derefter tage Stilling til, om det ikke vil være rigtigt indenfor et Udvalg i Rigsdagen at give saadanne fortrolige Meddelelser, som burde komme til hele Rigsdagens Kendskab.

Jeg mener derfor, jeg er fuldt berettiget til at betegne Søværnsordningen af 1932 som en uærlig og en uanvendelig Lov; men jeg mener ogsaa at have Ret til at sige, at ingen sagkyndig nogen Sinde har sagt god for denne Ordning, og at det ikke manglede paa Advarsler, da denne Ordning forelaa som Forslag. Den daværende Chef for Flaaden, Viceadmiral Wenck, hævdede og fastholdt, med den Bevidsthed, han havde om sit store Ansvar overfor Land og Folk i Kraft af sin høje Stilling, at det vilde være ugorligt indenfor denne økonomiske Ramme at skabe en Ordning, som skulde have Forsvar for Øje.

Men samtidig viger jeg heller ikke tilbage for at udtale, at Pengene, anvendt saaledes som de nu anvendes, er slet anvendt. Forsvarsmæssigt set er det saa begrænsede Opgaver, Flaaden kan løse, at de ikke staar i rimeligt Forhold til de Udgifter, der er forbundet dermed, medens en Ændring af Loven i Forbindelse med overskuelige Ekstraudgifter, der for største Delen vilde blive her i Landet, vilde kunne skabe et fuldt betryggende Forsvar og Evne til at opfylde internationale Forpligtelser ved at hævde vor Neutralitet. Men samtidig vil jeg ogsaa have Lov til at sige, at inden der ydes Søværnet forøgede Midler, vil det være et naturligt Krav for Befolkningen — og jeg kan sige, at dette Krav finder Forstaaelse og Tilslutning indenfor Flaaden —, at hele Administrationen af Flaadens Midler underkastes Revision og Modernisering, og i denne Forbindelse vil det ogsaa være rimeligt at tage Spørgsmaalet om Flaadens og Orlogsværftets indbyrdes Forhold op til fornyet Overvejelse.

Jeg har tidligere i Dagspressen fremført Forslag om at søge Flaadens nuværende Tilstand afhjulpet ved Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder, hvorved en meget væsentlig Del af de Penge, der skulde anvendes til at opbygge Skibe til Flaaden, vilde blive anvendt til Arbejdsløn. Man har set det blive gjort mange Steder i Udlandet. I Sverige er der givet en Bevilling paa, saa vidt jeg ved, 8 Mill. Kr., til Nødhjælpsarbejder til Opbygning af Flaaden, i Amerika er der gennem Industrial Recovery Act givet 46 Mill. Dollars, hvilket vil svare til, hvis vi sammenligner med Befolkningstallet herhjemme, ca. 8 Mill. Kr. paa Danmarks Budget.

Statsministeren nævnte før, at han af Viceadmiralen var blevet gjort bekendt med de Mangler, der var i Flaaden, men jeg hørte ikke nogen Redegørelse for, hvorledes Ministeren havde tænkt sig at